

Załącznik nr 2 do uchwały nr 261
Rady Ministrów z dnia 12 październi-
ka 1965 r. (poz. 301).

1. Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych. 2. Ministerstwo Gospodarki Komunalnej. 3. Ministerstwo Górnictwa i Energetyki. 4. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego. 5. Ministerstwo Handlu Zagranicznego. 6. Ministerstwo Komunikacji. 7. Ministerstwo Kultury i Sztuki. 8. Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego. 9. Ministerstwo Łączności. 10. Ministerstwo Oświaty.	11. Ministerstwo Przemysłu Chemicznego. 12. Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego. 13. Ministerstwo Przemysłu Lekkiego. 14. Ministerstwo Przemysłu Spożywczego i Skupu. 15. Ministerstwo Rolnictwa. 16. Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego. 17. Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej. 18. Ministerstwo Żeglugi. 19. Komitet Drobnej Wytwórczości (w zakresie jednostek planu centralnego). 20. Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki.

302

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 września 1965 r.

w sprawie zwolnień i obniżek w podatku gruntowym.

Na podstawie art. 12 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143, z 1956 r. Nr 55, poz. 251, z 1957 r. Nr 32, poz. 140 i z 1962 r. Nr 66, poz. 326), art. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) oraz § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie zasad opodatkowania podatkiem gruntowym przychodów osiągniętych przez rolników z działów specjalnych, z wód zamkniętych i z innych źródeł (Dz. U. z 1955 r. Nr 26, poz. 154, z 1958 r. Nr 62, poz. 307, z 1959 r. Nr 61, poz. 362, z 1960 r. Nr 41, poz. 248, z 1961 r. Nr 2, poz. 7, z 1962 r. Nr 24, poz. 108, z 1963 r. Nr 30, poz. 173 i z 1965 r. Nr 37, poz. 234) zarządza się, co następuje:

1. Zwolnienie od podatku gruntowego niektórych kategorii gruntów.

§ 1. 1. Zwalnia się od podatku gruntowego:

- 1) grunty Państwowego Funduszu Ziemi, które zostaną przekazane do użytkowania rolniczym spółdzielniom produkcyjnym,
- 2) grunty Państwowego Funduszu Ziemi VI klasy i inne grunty VI klasy, które na podstawie umów zawartych z prezydiami rad narodowych zostaną oddane w dzierżawę lub do zagospodarowania indywidualnym gospodarstwom rolnym, rolniczym spółdzielniom produkcyjnym, kółkom rolniczym i ich ośrodkom rolnym, zrzeszeniom uprawy ziemi, zespołom uprawowym i sąsiedzkim grupom uprawowym.

2. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się do indywidualnych gospodarstw rolnych pod warunkiem uprawiania przez te gospodarstwa w całości innych posiadanych gruntów.

3. Zwolnienie stosuje się przez okres 3 lat, licząc od roku, w którym nastąpiło przekazanie, oddanie w dzier-

żawę lub do zagospodarowania gruntów; jeżeli jednak objęcie w użytkowanie gruntów nastąpiło w czasie, w którym dokonanie siewów wiosennych podstawowych roślin (zboża i okopowe) jest niemożliwe, zwolnienie przedłuża się o jeden rok.

§ 2. Zwalnia się od podatku gruntowego działki pod okopowe i pracownicze, przydzielone pracownikom zatrudnionym w państwowych gospodarstwach rolnych zgodnie z układem zbiorowym pracy dla robotników i pracowników rolnych.

§ 3. 1. Zwalnia się od podatku gruntowego grunty nieleśne, zalesione w trybie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. o zagospodarowaniu lasów i nieużytków nie stanowiących własności Państwa oraz niektórych lasów i nieużytków państwowych (Dz. U. Nr 29, poz. 166) — także w roku, w którym zalesienie nastąpiło.

2. Zwolnienie stosuje się na wniosek podatnika po przedstawieniu organowi finansowemu:

- 1) w wypadkach przewidzianych w art. 26 i art. 27 ustawy powołanej w ust. 1 — zaświadczenia nadleśniczego terenowo właściwego przedsiębiorstwa lasów państwowych (dyrektora parku narodowego), stwierdzającego dokonanie zalesienia gruntów, jego obszar, rodzaj użytku i klasę; w razie niepodania przez nadleśniczego (dyrektora parku narodowego) rodzaju użytku i klasy gruntu przyjmuje się, że zalesieniem objęto grunty najgorsze;
- 2) w wypadkach przewidzianych w art. 28 ustawy powołanej w ust. 1 — niezależnie od zaświadczenia wymienionego w pkt 1 — zezwolenia na zalesienie gruntu, wydanego przez właściwy do spraw rolnictwa i leśnictwa organ prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat).

3. Obszar zalesionego gruntu (ust. 2 pkt 1) nadleśniczy (dyrektor parku narodowego) stwierdza:

- 1) jeżeli całość gruntów zalesionych, położonych w jednej obwodnicy, nie przekracza 1 ha — na podstawie własnych ustaleń,
- 2) jeżeli całość gruntów zalesionych, położonych w jednej obwodnicy, wynosi ponad 1 ha oraz w razie występowania gruntów zalesionych w granicach obrębu w kilku obwodnicach, z których przynajmniej jeden grunt w jednej obwodnicy posiada powierzchnię większą niż 1 ha — na podstawie ustaleń właściwego do spraw geodezji organu prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat).

§ 4. 1. Upoważnia się organy finansowe prezydiów wojewódzkich rad narodowych do zwolnienia od podatku gruntowego gruntów, położonych w miejscowościach określonych w ust. 6, a nabytych jako samodzielne gospodarstwa rolne:

- 1) przez okres 5 lat — jeżeli nabycie dotyczy gruntów państwowych i nastąpiło w trybie ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych oraz uporządkowaniu niektórych spraw, związanych z przeprowadzeniem reformy rolnej i osadnictwa rolnego (Dz. U. z 1958 r. Nr 17, poz. 71 i z 1963 r. Nr 28, poz. 168);
- 2) przez okres 3 lat — jeżeli przedmiotem nabycia są grunty gospodarstwa rolnego zaniedbanego ekonomicznie w rozumieniu zarządzenia Ministra Finansów z dnia 26 lipca 1962 r. w sprawie scalenia zaległości finansowych właścicieli niektórych gospodarstw rolnych (Monitor Polski Nr 62, poz. 298), nabycie następuje nie w drodze dziedziczenia i nabywca w stosunku do zbywcy nie jest ani krewnym, ani powinowatym.

2. Okres zwolnienia liczy się od roku, w którym nastąpiło objęcie w użytkowanie nabytych gruntów; jeżeli jednak objęcie w użytkowanie gruntów nastąpiło w czasie, w którym dokonanie siewów wiosennych podstawowych roślin (zboża i okopowe) jest niemożliwe, zwolnienie przedłuża się o jeden rok.

3. Przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się pod warunkiem przedstawienia organowi finansowemu zaświadczenia właściwego oddziału Banku Rolnego, stwierdzającego nabycie samodzielnego gospodarstwa rolnego w trybie ustawy z dnia 12 marca 1958 r., powołanej w tym przepisie.

4. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się pod warunkiem przedstawienia organowi finansowemu odpowiedniej umowy notarialnej i po stwierdzeniu innych okoliczności, określonych w tym przepisie.

5. Zwolnieniem od podatku gruntowego mogą być objęte również samodzielne gospodarstwa rolne określone w ust. 1 pkt 1, nabyte przed wejściem w życie zarządzenia, jeżeli stwierdzono, że zagospodarowanie ich natrafia na poważne trudności, wskutek czego osiągają one wyniki gospodarcze znacznie niższe od przeciętnych na danym terenie.

6. Zwolnienie stosuje się w miejscowościach (wsiach), wytypowanych przez organy finansowe prezydiów wojewódzkich rad narodowych na wniosek organów finansowych prezydiów powiatowych (miast stanowiących powiaty) rad narodowych, zaopiniowany przez organy do spraw rolnych prezydiów tych rad narodowych.

§ 5. 1. Zwalnia się częściowo od podatku gruntowego grunty orne objęte melioracją, na których uprawy zostały zniszczone wskutek robót drenarskich. Zwolnienie polega na zmniejszeniu ogólnej kwoty podatku gruntowego należnego z gospodarstwa rolnego o procent, jaki stanowi obszar, na

którym uprawy zostały zniszczone, w stosunku do całego opodatkowanego obszaru gospodarstwa rolnego. Zwolnienie stosuje się za ten rok, w którym uprawy zostały zniszczone.

2. Przepis ust. 1 stosuje się na wniosek organu do spraw rolnych prezydium powiatowej (miasta stanowiącego powiat) rady narodowej i na podstawie wykazu sporządzonego przez ten organ. Wykaz powinien zawierać następujące dane:

- 1) liczbę porządkową,
- 2) nazwisko i imię (nazwę) podatnika,
- 3) miejsce położenia gruntów ornych objętych melioracją,
- 4) obszar gruntu, na którym uprawy zostały zniszczone, i
- 5) rok, w którym uprawy zostały zniszczone.

§ 6. 1. Upoważnia się organy finansowe prezydiów powiatowych (miast stanowiących powiaty) rad narodowych do częściowego zwolnienia od podatku gruntowego w latach podatkowych 1966 i 1967 gruntów oznaczonych w wyniku klasyfikacji gleboznawczej symbolami RZ VI i PsZ VI. Częściowe zwolnienie polega na zmniejszeniu podatku gruntowego z 1 ha takich gruntów do kwoty 25 zł rocznie, a jeżeli obszar tych gruntów wynosi część hektara — do części tej kwoty odpowiednio do liczby arów, nie mniej jednak niż do kwoty 5 zł.

2. Przepis ust. 1 stosuje się w zależności od miejscowych warunków na wniosek organu do spraw rolnych prezydium powiatowej (miasta stanowiącego powiat) rady narodowej i na podstawie wykazu sporządzonego przez ten organ. Wykaz powinien zawierać następujące dane:

- 1) liczbę porządkową,
- 2) nazwisko i imię (nazwę) podatnika,
- 3) miejsce położenia gruntu,
- 4) obszar gruntu oznaczony symbolami RZ VI i PsZ VI.

2. Częściowe zwolnienie od podatku gruntowego niektórych grup gospodarstw rolnych.

§ 7. 1. Nie podlegają doliczeniu do podstawy opodatkowania podatkiem gruntowym przychody osiągnięte przez podatników prowadzących w większym rozmiarze działy specjalne:

- 1) w zakresie uprawy nasion roślin kapustnych (kapusty białej, kapusty czerwonej, kapusty włoskiej, kapusty brukselskiej, kalafiorów, kalarepy i brukwi jadalnej) oraz plantacji nasion kwiatów — pod warunkiem, że przychody z wymienionych upraw zostały osiągnięte z dostaw na rzecz przedsiębiorstw podległych Zjednoczeniu Nasiennictwa Ogrodniczego i Szkółkarstwa w ramach zawartych i wykonanych umów plantacyjnych (kontraktacji),
- 2) w zakresie uprawy gruntowej warzyw i nasiennictwa ogrodniczego tych warzyw w gospodarstwach rolnych, położonych:
 - a) na obszarze województw: biłostockiego (z wyjątkiem miasta Biłogostoku), koszalińskiego, olsztyńskiego (z wyjątkiem miasta Olsztyna) oraz szczecińskiego,
 - b) na obszarze całego kraju w strefach wiejskiej i wiejskiej oddalonej, z wyjątkiem powiatów: wrocławskiego i toruńskiego województwa bydgoskiego, powiatów: kutnowskiego, łowickiego, łęczyckiego i łódzkiego województwa łódzkiego, powiatu raciborskiego województwa opolskiego, powiatów: jarocińskiego, kaliskiego, ostrowskiego,

pleszewskiego i średzkiego województwa poznańskiego oraz powiatów: grodziskomazowieckiego, grójeckiego, nowodworskiego, piaseczyńskiego, pruszkowskiego i sochaczewskiego województwa warszawskiego,

- c) w strefie podmiejskiej na obszarze województwa katowickiego oraz powiatów: bydgoskiego województwa bydgoskiego, elbląskiego, malborskiego i kwidzyńskiego województwa gdańskiego, opatowskiego i sandomierskiego województwa kieleckiego, nowosądeckiego, oświęcimskiego i wadowickiego województwa krakowskiego, hrubieszowskiego i krasnostawskiego województwa lubelskiego, brzeskiego, głubczyckiego, kluczborskiego, kozielskiego, krapkowskiego, nyskiego, opolskiego, prudnickiego i strzeleckiego województwa opolskiego, tarnobrzeckiego województwa rzeszowskiego, jeleniogórskiego, wałbrzyskiego i wrocławskiego województwa wrocławskiego, lubskiego, żagańskiego, żarskiego i miasta Gubina oraz gromad Chlebowo i Wałowice powiatu krosnieńskiego województwa zielonogórskiego.

2. Przepisy ust. 1 pkt 2 stosuje się do roku podatkowego 1970 włącznie.

§ 8. Nie podlegają doliczeniu do podstawy opodatkowania podatkiem gruntowym gospodarstwa rolnego przychody z hodowli ryb w stawach (wodach zamkniętych), osiąganych:

- 1) z hodowli zaprowadzonych w latach do 1964 r. włącznie — przez okres 3 lat, tj. do roku podatkowego 1967 włącznie,
- 2) z hodowli zaprowadzonych w latach 1965—1970 — przez okres 5 lat, licząc od roku zaprowadzenia hodowli,

3. Obniżenie podstawy opodatkowania w podatku gruntowym z użytków rolnych VI klasy.

§ 9. Obniża się o 80% podstawę opodatkowania ustaloną dla celów wymiaru podatku gruntowego z użytków rolnych VI klasy, należących do gospodarstw rolnych położonych na obszarze województw: koszalińskiego, olsztyńskiego (z wyjątkiem powiatów działowskiego i nowomiejskiego), opolskiego, szczecińskiego, wrocławskiego, zielonogórskiego i m. Wrocławia oraz powiatów: ełckiego, gołdapskiego i oleckiego województwa białostockiego, powiatów: elbląskiego, gdańskiego, kwidzyńskiego, łęborskiego, malborskiego, nowodworsko-gdańskiego i sztumskiego oraz m. Elbląga województwa gdańskiego, powiatu trzcianieckiego i m. Piły województwa poznańskiego, powiatów leskiego i ustrzyckiego województwa rzeszowskiego oraz niektórych gromad i miejscowości (wsi i przysiółków) w powiatach puckim i wejherowskim oraz m. Gdańsku województwa gdańskiego, a także w powiatach: gorlickim, jarosławskim, jasielskim, krosnieńskim, lubaczowskim, przemyskim i sanockim województwa rzeszowskiego, wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia.

§ 10. 1. Upoważnia się Prezydium Wojewódzkich Rad Narodowych w Białymstoku i w Warszawie do obniżenia w granicach od 20% do 40% podstawy opodatkowania dla celów wymiaru podatku gruntowego z użytków rolnych VI klasy, należących do gospodarstw rolnych położonych w gromadach lub powiatach województwa białostockiego i północno-wschodniej części województwa warszawskiego, w których grunty te są szczególnie niskiej jakości i w których ogólny poziom zagospodarowania gospodarstw rolnych jest z tego powodu bardzo słaby.

2. Wykaz gromad lub powiatów, w których obniżka ma być stosowana, powinien być uprzednio uzgodniony z Ministerstwami Rolnictwa i Finansów.

§ 11. 1. Upoważnia się organy finansowe prezydentów wojewódzkich rad narodowych do obniżenia w latach podatkowych 1966—1969 podstawy opodatkowania w podatku gruntowym gospodarstwem rolnym, które gospodarują wyłączenie lub w przeważającej mierze na gruntach najgorszej jakości (VI klasa).

2. Obniżkę stosuje się do gospodarstw rolnych, w których przeciętna przychodowość szacunkowa (podstawa opodatkowania), ustalona dla celów wymiaru podatku gruntowego z 1 ha gruntów danego gospodarstwa rolnego (po wyłączeniu lasów), nie przekracza w roku, w którym stosuje się obniżkę:

- 1) w I okręgu gospodarczym — 3.600 zł,
- 2) w II okręgu gospodarczym — 3.300 zł,
- 3) w III okręgu gospodarczym — 3.000 zł,
- 4) w IV okręgu gospodarczym — 2.700 zł,
- 5) w V okręgu gospodarczym — 2.550 zł.

3. Obniżkę przyznaje się w wysokości od 40% do 80% podstawy opodatkowania z użytków rolnych VI klasy w zależności od sytuacji ekonomicznej i warunków produkcyjnych danej wsi.

4. Wykaz miejscowości (wsi), w których stosuje się obniżkę podstawy opodatkowania z użytków rolnych VI klasy, ustalają organy finansowe prezydentów wojewódzkich rad narodowych na wniosek organów finansowych prezydentów powiatowych rad narodowych (rad narodowych miast stanowiących powiaty) i na podstawie opinii organów do spraw rolnych prezydentów tych rad.

5. Zakres i wysokość obniżek powinny mieścić się w ramach ustalonych przez Ministerstwo Finansów kwot zmniejszenia wymiaru podatku gruntowego w poszczególnych województwach.

6. Przepisów niniejszego paragrafu nie stosuje się w województwie białostockim oraz na obszarach wymienionych w § 9.

§ 12. Obniżki podstawy opodatkowania przewidziane w §§ 9—11 nie powodują żadnych skutków w zakresie innych uprawnień i obowiązków zależnych od wysokości podstawy opodatkowania gospodarstwa rolnego bądź przychodowości szacunkowej z gospodarstwa.

§ 13. 1. Tracą moc zarządzenia Ministra Finansów:

- 1) z dnia 28 lipca 1955 r. w sprawie niedoliczania do podstawy opodatkowania podatkiem gruntowym przychodów osiąganych z uprawy nasienictwa niektórych gatunków warzyw i kwiatów (Monitor Polski Nr 75, poz. 927);
- 2) z dnia 6 czerwca 1957 r. w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych z tytułu podatku gruntowego od niektórych kategorii gruntów (Monitor Polski Nr 50, poz. 314);
- 3) z dnia 4 czerwca 1958 r. w sprawie częściowego zwolnienia od podatku gruntowego niektórych grup gospodarstw rolnych (Monitor Polski z 1958 r. Nr 50, poz. 293, z 1959 r. Nr 29, poz. 135, z 1960 r. Nr 36, poz. 177, z 1963 r. Nr 38, poz. 189 i Nr 97, poz. 457);
- 4) z dnia 9 marca 1959 r. w sprawie obniżenia podstawy opodatkowania w podatku gruntowym z użytków rolnych VI klasy, położonych na niektórych obszarach kraju (Monitor Polski z 1959 r. Nr 24, poz. 111 i z 1962 r. Nr 35, poz. 168);
- 5) z dnia 12 października 1962 r. w sprawie częściowego zwolnienia od podatku gruntowego niektórych

- grup gospodarstw rolnych (Monitor Polski Nr 77, poz. 359);
- 6) z dnia 18 kwietnia 1963 r. w sprawie zwolnienia od podatku gruntowego niektórych kategorii gruntów (Monitor Polski Nr 41, poz. 200);
- 7) z dnia 29 lutego 1964 r. w sprawie częściowego zwolnienia od podatku gruntowego niektórych gruntów meliorowanych (Monitor Polski Nr 21, poz. 96);
- 8) z dnia 1 lipca 1964 r. w sprawie częściowego zwolnienia od podatku gruntowego niektórych kategorii gruntów (Monitor Polski Nr 47, poz. 230);
- 9) z dnia 1 września 1964 r. w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku gruntowego i podatku dochodowego (Monitor Polski Nr 63, poz. 294), z wyjątkiem § 1 pkt 2 w zakresie podatku dochodowego;

- 10) z dnia 29 września 1964 r. w sprawie zwolnienia od podatku gruntowego gruntów zaiesionych (Monitor Polski Nr 69, poz. 322);
- 11) z dnia 24 listopada 1964 r. w sprawie zwolnienia od podatku gruntowego niektórych gruntów oraz obniżenia podstawy opodatkowania w podatku gruntowym z użytków rolnych VI klasy (Monitor Polski Nr 83, poz. 391).

2. Przyznane zwolnienia i ulgi na podstawie zarządzeń, wymienionych w ust. 1, obowiązują do czasu ich wygaśnięcia.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się od roku podatkowego 1966.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 30 września 1965 r. (poz. 302).

WYKAZ GROMAD I MIEJSCOWOŚCI (WSI I PRZYSIÓLKÓW)

w powiatach puckim, wejherowskim i w m. Gdańsku województwa gdańskiego oraz w powiatach: gorlickim, jarosławskim, jasielskim, krośnieńskim, lubaczowskim, przemyskim i sanockim województwa rzeszowskiego.

Nazwa województwa	Nazwa powiatu	Nazwa gromady	Nazwa miejscowości (wsí i przysiółków)
gdańskie	pucki	Wierzchucino	wsie: Białogóra, Brzyno, Słuchowo i Wierzchucino
	wejherowski	Gniewino i Kostkowo Linia	wszystkie wsie i przysiółki wieś Osiek Płonia Mała
rzeszowskie	m. Gdańsk gorlicki	Gładyszów, Sołetnica, Uście Gorlickie, Wysowa Sękowa	wszystkie wsie i przysiółki wsie: Bartne, Bodaki, Małastów, Owczary, Męcina Wielka i Ropica Górna; przysiółki: Kraczonka, Pętna, Przegonina, Pstrążne i Dragaszów
		Kryg Lipinki Szymbark Ropa	wsie Rozdziele i Wapienne wieś Bednarka i przysiółek Bednarskie wieś Bielanka wieś Łosie
	jarosławski	Adamówka Młyny Wiązownica	wsie: Cieplice, Pawłowa i Dobcza wszystkie wsie i przysiółki wsie: Wiązownica, Nielepkowice i Mianasterz
	jasielski	Cieklin Kąty Krempna Osiek Jasielski Zmigród Nowy	wsie Folusz i Wola Cieklińska wsie: Brzezowa, Desznica i Jaworze wszystkie wsie i przysiółki wieś Pielgrzymka wsie Łysa Góra i Zmigród Nowy
	krośnieński	miasto Dukla i gromady: Iwla, Polany i Tylawa	wszystkie wsie i przysiółki
	lubaczowski	miasto Cieszanów i gromady: Basznia Dolna, Cewków, Horyniec, Krowica Hołodowska, Lubliniec Nowy, Werhrata i Wielkie Oczy	wszystkie wsie i przysiółki
	przemyski	Bircza, Leszczawa Dolna, Kalników, Nowosiółki Dydyńskie, Olszany, Rybotycze, Stubno, Sufczyzna i Żohatyn	wszystkie wsie i przysiółki
		Dubiecko	wsie Sielnica i Polchowa wraz z przysiółkami

Nazwa województwa	Nazwa powiatu	Nazwa gromady	Nazwa miejscowości (wsi i przysiółków)
rzeszowskie	przemyski	Krasiczyn Fredropol Nienadowa Krzywca Babice	wsie Tarnawce i Zalesie wsie Koniusza i Sólca wieś Hucisko-Nienadowskie wsie: Chyrzyna, Kupna i Średnia wsie Babice i Bachów
	sanocki	Bukowsko, Jaśliska, Komańcza, Mrzyglód, Posada Górna, Sienia- wa, Szczawne, Tyrawa Wołoska Olchowce	wszystkie wsie i przysiółki wsie Załuż i Wujskie, przysiółki: Do- liny Załuskie, Kucaby, Łazy, Pomiarki, Stonne i Wapniska.

303

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ ROLNICTWA

z dnia 11 października 1965 r.

w sprawie opłat uiszczanych przez dzierżawców przedsiębiorstwom lasów państwowych lub innym wydzierżawcom obwodów łowieckich za zwierzynę pozyskaną na terenach obwodów łowieckich.

Na podstawie art. 16 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o hodowli, ochronie zwierząt łownych i prawie łowieckim (Dz. U. Nr 36, poz. 226) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dzierżawca obwodu łowieckiego uiszcza przedsiębiorstwu lasów państwowych za pozyskane na terenach obwodów łowieckich:

- 1) jelenie i daniela — opłaty, stanowiące 50% wartości tuszy tych zwierząt, ustalonej na podstawie cen płaconych za nie przez placówki upoważnione do skupu dziczyzny,
- 2) sarny — opłaty, stanowiące 50% przeciętnej wartości ich tuszy, które wynoszą:

za sarnę rogacza	— 300 zł,
za sarnę kozę	— 200 zł,
za sarnę kozłą	— 75 zł.

2. Dzierżawca obwodu łowieckiego uiszcza wydzierżawiającemu za pozyskane na terenie obwodu łowieckiego dziki opłatę, stanowiącą 50% wartości ich tuszy, określoną w trybie ustalonym w ust. 1 pkt 1.

3. Wagę oraz wartość tuszy jeleni, danieli i dzików ustala się na podstawie kwitu wydanego dzierżawcy obwodu łowieckiego przez placówkę upoważnioną do skupu dziczyzny.

4. Wagę tuszy i wartość odstąpionych myśliwym cieląt jeleni i danieli oraz saren i dzików ustala szacunkowo w obecności myśliwego w obwodach łowieckich wydzierżawionych przez przedsiębiorstwa lasów państwowych nadleśniczy lub osoba przez niego wyznaczona, a w pozostałych obwodach osoba powołana wspólnie przez wydzierżawiającego i dzierżawcę obwodu łowieckiego.

§ 2. Dzierżawca obwodu łowieckiego uiszcza na rzecz wydzierżawiającego za zwierzynę odstrzeloną lub odłowioną na terenie obwodu łowieckiego część jej przeciętnej wartości, która wynosi:

dla rysia	— 200 zł,
dla kuny leśnej	— 50 zł,
dla wydry	— 300 zł,
dla tchórza	— 10 zł,
dla lisa pozyskanego w czasie	
od 1 listopada do 30 marca	— 10 zł,
dla borsuka	— 10 zł,
dla zająca-szaraka	— 15 zł,
dla królika	— 5 zł,
dla głuszca-koguta	— 50 zł,
dla cietrzewia-koguta	— 10 zł,
dla bażanta-koguta	— 10 zł,
dla kuropatwy	— 3 zł,
dla gęsi dzikiej	— 10 zł,
dla kaczki krzyżówki	— 5 zł,
dla innego ptactwa łownego	— 2 zł.

§ 3. W razie przekazania dzierżawcy obwodu łowieckiego hodowli i ochrony zwierzyny w kompleksach lasów państwowych większych od 200 ha uiszcza on opłatę określoną w § 1 ust. 1, obniżoną o 50%.

§ 4. 1. Jeżeli dzierżawca obwodu łowieckiego nie przedstawi w terminie 40 dni od chwili pozyskania jelenia lub daniela kwitu określonego w § 1 ust. 3 właściwemu przedsiębiorstwu lasów państwowych, uiszcza on na rzecz tego przedsiębiorstwa opłatę w wysokości 50% wartości tuszy jelenia lub daniela pierwszej klasy jakości i najwyższej wagi uzyskanej w danym obwodzie łowieckim. Wartość tuszy pozyskanego jelenia lub daniela ustala właściwe przedsiębiorstwo lasów państwowych na podstawie cen płaconych przez placówki skupu dziczyzny.

2. Wartość tuszy pozyskanego dzika ustala w warunkach określonych w ust. 1 i na zasadach podanych w tym ustępie wydzierżawiający obwód łowiecki.

§ 5. Przedsiębiorstwa lasów państwowych obowiązane są do zorganizowania na terenie kompleksów leśnych państwowego gospodarstwa leśnego dostatecznej ilości pomieszczeń przystosowanych do wystudzenia tusz ubitej zwierzyny płowej i dzików.